

Der findes ingen maler, som kan affotografere naturen...

„Jeg forsøger at være ærlig i min kunst“, siger Gunnar Bundgaard, som maler naturalistisk, fordi det nu engang ligger bedst for ham * Føler sig ikke beslægtet med nogen af de „store“, men beundrer guldaldermalerne * Abstrakt kunst er da ogsaa haandværk

Kunstdiskussionen ophører aldrig, og kunsten er i stadig bevægelse. I de senere aartier har den bevæget sig med en ekstraordinær fart. Har ligefrem akcelereret. Nogle vil maaske paastaa: under mottoet „Jo galere, jo bedre“. I hvert fald er der sket ting, som nok kan tage pusten fra et undrende publikum. Det er vel ikke nødvendigt at minde om de helt ekstreme tilfælde ... der er eksempler nok — ogsaa paa vore breddegrader — paa, at kunstens avantgardister er gaaet amok og har bedrevet ting og sager, der nok kunne faa skikkelige borgere til at stejle eller i det mindste til at forarges. — Den hidsige diskussion omkring Statens Kunstfond er vel endnu i frisk erindring. Stormen har lagt sig, men der vil komme nye kunst-storme, herom kan man være helt forvisset.

Man kan ogsaa være forvisset om, at der i hvert fald er een dansk kunstner, som vil lade

disse storme gaa hen over sit hoved, uden at det vil rokke ham i hans tro paa, at den kunstneriske linje, han nu *engang* har afstukket, er den rigtige.

— Gunnar Bundgaard hedder han. Han er 46 aar og kunne for alderens skyld godt have været en kunstens rebel eller provo. Han er ingen af delene. Han er tværtimod noget saa fordægtigt som naturalist. Endda en af de „gammeldags“ naturalister, som holder af at male gamle, straatækte huse ved landsbyens gadekær, en rynket morlille ved en husgavl, høns og ænder, køer og kalve, fiskerbaade i lillebyens havn ... alt det, som ikke alene avantgardisterne, men selv mere besindige venner af kunsten almindeligvis rynker paa næsen af.

En solnedgang et uartigt ord

Gunnar Bundgaard er ligeglad. Han er en sympatisk virkende mand med et roligt blik. Ikke spor udfordrende hverken i klædedragt eller væremaaade. Egentlig ligner han vist slet ikke en kunstner, eller hvad man mener at forstaa ved en saadan.

— Men hvorfor skal man ogsaa skille sig ud fra sine omgivelser i det ydre, fordi man tilfældigvis er blevet maler? spørger han. Det kan da ikke været tøjet eller haarets længde, det kommer an paa.

Og dette med at male tingene, som man ser dem. Ja, det faer jeg jo nok skyld for, men i virkeligheden er der ingen maler, der kan affotografere naturen, som den er. : **Selv en Mønsted kunne ikke gøre det.** Jeg -kan heller ikke, men jeg forsøger **at være saa ærlig i min kunst, som muligt.**

Hvorfor er De naturalist i klassisk forstand?

— Simpelthen fordi det er min natur **at være** det. Jeg har aldrig følt trang til *at male* anderledes. Men det kan jo være, at jeg er født enten for sent eller for tidligt, og at jeg ikke rigtigt passer ind i tidens kunstneriske klima. Jeg synes nu, man skal male paa den maade, der ligger bedst for een. Jeg har aldrig følt trang til at male abstrakt, og jeg tror heller ikke, jeg kunne, selv om jeg ville. Jeg kan lettere male en solnedgang, men det jo et uartigt ord i moderne maleres øjne.

Det skal komme af sig selv

— Hvilke hjemlige malere følger

Gunnar Bundgaard med et par af sine nyere billeder, fotograferet paa Hotel Velling Koller.

ner i alt fald ikke nogen med vilje. Men jeg kan godt sige, at jeg holder meget af guldaldermalerne f. eks. af en maler som Hans Mich. Therkildsen og den genre, han stod for. Han levede jo forøvrigt her paa Horsens-egnen.

For nu ikke at blive misforstaaet, lad mig saa tilføje, at jeg skam ogsaa i høj grad kan lide moderne kunst. Jeg er en stor beundrer af en maler som Oluf Høst. Naa, han var maaske ikke, hvad man kalder rigtig moderne. Jeg kan ogsaa gøtere abstrakt maleri, naar det er godt. Men hvornaar er det godt? Det er vist de færreste, der har evnen til at bedømme et nonfigurativt maleri. Og at give et abstrakt billede et navn, synes jeg er helt ved siden af, naar det alligevel ikke „forestiller“ noget.

— Kommer De nogen sinde til at male anderledes?

— Jeg har en gang imellem selv spekuleret over spørgsmaalet. Ja, det er vel ikke umuligt, men det skal komme af sig selv, hvis det kommer. Naar jeg maler, som jeg gør nu, er det forøvrigt ikke, fordi jeg mener, mine billeder lettere kan sælges, men jeg kan da godt indrømme, at jeg er glad for, at folk kan lide det, jeg laver.

— Har De gaaet paa akademiet?

— Nej, jeg gik i sin tid paa Grønvolds malerskole, hvor jeg dog kun lærte tegning og opbygning.

— Har De udstillet i København?

— Nej, det ville nok være haabøst. Der er man kun *ude* paa, hele tiden at lave noget nyt, selv om jeg naturligvis mener, at det, der er ærligt lavet, burde have en chance, uanset hvilken isme det repræsenterer. Jeg finder, at mennesker i dag lige saa godt bør kunne leve med naturen, som man kunne det for 100 aar siden.

Intense dyrestudier

Man taler om haandværk i forbindelse med naturalistisk kunst. Men at *lave* abstrakt kunst er de ogsaa haandværk. En mand som Picasso siger: „Jeg er kun en

teaterskrædder i offentlighedens tjeneste!“

Jeg har undret mig over, hvorfor f. eks. Asger Jorn har saa stort et navn. Mange moderne malere er lige saa gode som Jorn, men har ikke opnaaet at faa et navn.

— Er De staffelimaler?

— Ja, jeg er, hvad man kalder friluftsmaler. Jeg har evnen til at stille op og male, hvor jeg finder et motiv.

— Er det mest landskaber?

— Nej, jeg holder ogsaa meget af at male dyr, især køer og kalve. For nogen tid siden sad jeg ude marken paa et treben og studerede en kalv. Jeg tror, jeg sad i tre timer og betragtede kalven uden at røre penslen. Der var en lille pige, der slet ikke kunne forstaa, hvorfor jeg sad saa længe uden at bestille noget. Men som dyremaler maa man anskue sin model fra alle synsvinkler og studere dens bevægelser.

— De er alsidig?

— Det kan man godt sige, for jeg har ogsaa malet en mængde portrætter.

— Hvor holder De til?

— Jeg har i mange aar kunnet lide at male paa Bryrup-egnen og har i lange perioder boet paa Hotel Velling Koller, og ellers bor jeg fast ved Mariager.

— — —
I dagene 23-28. marts vil man kunne se en udstilling af Gunnar Bundgaards billeder paa Hotel Velling Koller.

H. R.